Nr. 8. Tarnopol, dnia 1 sierpnia 1924. Rok IV.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Urząd Wojewódzki. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 0·20 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj. Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 0·10 zł. — najmniej 1 zł.

Treść działu urzędowego:

1. Okólnik Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 10 czerwca 1924 Nr. AB. 3619 w przedmiocie wymiany marek na złote.
2. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1924 Nr. AB. 3572 w sprawie fałszywych banknotów po 10,000.000 marek.
3. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1924 Nr. AB. 3726 w sprawie fałszywych banknotów 1-miljonowych.
4. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 1924 Nr. AB. 3808 w przedmiocie potrącania kosztów druku przy wymianie uszkodzonych banknotów złotowych.
5. Okólnik z dnia 10 lipca 1924 w sprawie reorganizacji w Urzędzie wojewódzkim w Tarnopolu.
6. Okólnik z dnia 15 lipca 1924 L. WB. 6947/pr. w przedmiocie punktów kontrolnych na granicy polsko-gdańskiej.
7. Obwieszczenie z dnia 1 sierpnia 1924 L. WB. 6686/pr. o wprowadzeniu w życie na terytorjum Województwa Tarnopolskiego Rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w sprawie ochrony granic (Dz. U. R. P. ex 1921 Nr. 77. poz. 529).
8. Okólnik z dnia 16 lipca 1924 L. 22642/3309/I/3 w przedmiocie opłat stemplowych w postępowaniu w sprawach wodnych i ekspropriacyjnych.
9. Ogłoszenie z dnia 22 lipca 1924 L. 22995/3368/I/3 w sprawie Wojewódzkiej Rady wodnej.
10. Okólnik z dnia 18 czerwca 1924 L. 21856/2215/III/1 w przedmiocie wymiany marek polskich na złote.
11. Okólnik z dnia 9 lipca 1924 L. 24324/2581/III/1 w przedmiocie przyjmowania Akcyj Banku Polskiego jako wadja.
12. Wykaz panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 30 czerwca 1924.
13. Ruch służbowy.

Treść działu nieurzędowego:

14. Unieważnienia dokumentów osobistych.
15. Konkurs na obsadę urzędu Inspektora ochrony lasów w Województwie lwowskiem.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AB. 3619. Warszawa dnia 10 czerwca 1924 r.

Przedmiot: Wymiana marek na złote.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W sprawie omawianej w nagłówku, Ministerstwo Skarbu wystosowało do wszystkich Kas Skarbowych zarządzenie z dnia 29 maja b. r. L. D. K. 3368/W. A. K. treści następującej:

Na podstawie § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia r. b. o zmianie ustroju pieniężnego (D. U. R. P. Nr. 34 poz. 251) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja r. b. o wymianie marek polskich poleca się Kasom Skarbowym, aby wymieniały od dnia 2 czerwca b. r. bez przeszkód wszystkim zgłaszającym się marki polskie na złote według kursu 1 złoty = 1,800.000 Mk.

Obowiązek wymiany banknotów markowych przez Kasy ustają w dniu 30 listopada b. r. Po tym terminie Kasy winny kierować zgłaszających banknoty markowe do wymiany do najbliższego Oddziału Banku Polskiego. Ostateczny termin wymiany został wyżej powołanem rozporządzeniem Prezydenta ustalony do dnia 31 maja 1925 r.

Na równi z Oddziałami Banku Polskiego dokonywać ma wymiany banknotów markowych w oznaczonym czasie także Centralna Kasa Państwowa.

Do dnia 30 listopada b. r. Kasy winny przyjmować bez ograniczenia banknoty markowe przy wpłatach wszelkich należności państwowych. Kasy są uprawnione w myśl § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 maja b. r. do żądania zarówno od osób wpłacających należytości państwowe, jako też osób dokonywujących wymiany banknotów, aby dostarczały kasom banknoty posortowane i ułożone w wiązki jednej wartości.

Przy wymianie marek na złote żadnych zarachowań dokonywać nie należy.

Bilon zdawkowy będzie wypuszczony w obieg przez Bank Polski w dniu 2 czerwca b. r.

Powyższe udzielam do wiadomości i użytku urzędowego.

Za Ministra: **Olpiński**
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AB. 3572. Warszawa, dnia 11 czerwca 1924.

W sprawie fałszywych banknotów po 10,000.000 marek.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 22 maja b. r. L. DK./3285/W. A. K. oznajmiło co następuje:

Około 10 maja pojawiły się w obiegu bilety 10.000.000 markowe, pochodzące z makulatury, skradzionej w Państwowych Zakładach Graficznych. Ponieważ makulatura ta nie była numerowana, fałszerze zaopatrują banknoty numeracją wykonaną ręcznie lub za pomocą numeratora automatycznego, czy stempla kauczukowego. Cyfry numeracji zarówno kształtem jak i kolorem zasadniczo różnią się od numeracji na banknotach autentycznych: numerację dorobiono kolorem ciemno-szarym lub brudno-zielonym, względnie brudno-granatowym, podczas, gdy numeracja na banknotach autentycznych jest koloru niebieskiego. Bilety tego rodzaju uważać należy za fałszywe.

Powyższe podaję do wiadomości i użytku urzędowego.

Za Ministra: **Olpiński**
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AB. 3726. Warszawa, dnia 11 czerwca 1924.

Przedmiot: Fałszywe banknoty 1 miljonowe.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Pismem z dnia 26 maja b. r. L. D. K. 3311/W. A. K. Ministerstwo Skarbu oznajmiło co następuje:

W Siedlcach ukazały się w obiegu fałszywe banknoty 1 miljonowe, ujawnione u różnych osób przy wpłacaniu w Kasach Państwowych, na poczcie, w Urzędzie Skarbowym, u Notarjusza i na dworcu kolej.

Falsyfikaty drukowane są na papierze zwyczajnym bez wodnych znaków niewyraźnie, cyfry w numeracji banknotów nierówne i na niektórych 8-ka przerobiona z 3-ki. Dotychczas wypuszczono serje następujące: L. 686131, D 8231234, D 295396, D 8713196, D 8713496, D 1968717 i F 0938231.

Powyższe udzielam do wiadomości i użytku urzędowego.

Za Ministra: **Olpiński**
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. A. B. 3808. Warszawa, dnia 20 czerwca 1924.

Przedmiot: Potrącenie kosztów druku przy wymianie uszkodzonych banknotów złotowych.

Do Wszystkich PP. Wojewodów, P, Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Dyrekcja Banku Polskiego postanowiła, iż banknoty złote zniszczone nie wskutek normalnego obiegu, lecz wskutek nieogiędnego obchodzenia się z niemi, a mianowicie: zanieczyszczone farbą, przedrukowane, przepisane, przestemplowane, lub w inny sposób rozmyślnie uszkodzone tak, że nie nadają się więcej do obiegu, o ile nie zachodzi wątpliwość co do ich prawdziwości, mogą być przez Oddziały Banku przyjmowane przy wpłatach, względnie wymieniane tylko za dopłatą lub potrąceniem kosztów fabrykacji.

W związku z powyższem postanowieniem Dyrekcja Banku Polskiego poleciła swym oddziałom okólnikiem z dnia 13 maja b. r. Nr. 7, aby w razie wpłaty banknotami zniszczonemi, potrącały za zniszczony banknot opiewający na

500 i 100 Zł.	—	50 groszy
50 i 20 Zł.	—	30 groszy
10 i 5 Zł.	—	20 groszy

Na dopłacone kwoty, Oddziały nie wydają żadnych pokwitowań. Banknoty z uszkodzoną numeracją, lub też wykazujące poważniejsze braki, mają Oddziały aż do odwołania na koszt klijenta przesyłać w celu oceny i ewentualnej wymiany do Skarbca Emisyjnego.

W dalszym ciągu rozesłał Bank Polski (Skarbiec Emisyjny) do Oddziałów załączony w odpisie okólnik z dnia 30 maja b. r. L. 551 łagodzący poprzednie postanowienia.

W celu uchronienia urzędników od ewentualnych potrąceń za zniszczone banknoty, Ministerstwo Skarbu poleciło Izbom Skarbowym powiadomić o tem podległe Kasy i zastrzec, aby kasjerzy przyjmowali na wpłaty jedynie banknoty całe bez defektów wyżej wskazanych, strony zaś posiadające banknoty zniszczone nie wskutek naturalnego obiegu kierowały do Oddziałów Banku Polskiego w celu wymiany banknotów na zdatne do obiegu. Stosowne ogłoszenia winny Kasy Skarbowe wywiesić przy okienkach kasowych.

Zarazem Ministerstwo Skarbu nadmieniło, że strat ewentualnie poniesionych przez kasjerów z powodu przyjęcia zausterkowanych banknotów Ministerstwo Skarbu pod żadnym pozorem pokrywać nie będzie

Powyższe udzielam do wiadomości i użytku urzędowego na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 22 maja b. r. L. D. K. 3129/W. A. K.

Za Ministra: **Olpiński**
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 6531/Pr. Tarnopol, dnia 10 lipca 1924.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lutego 1924 Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 225 oraz reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 26 czerwca b. r. Nr. A. O. 1891 zarządzam co następuje:

Znosząc z dniem dzisiejszym stanowisko Naczelnika Kancelarji Głównej podporządkowuję Kancelarje Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, biuro podawcze,

expedyt i archiwum główne Panu Kierownikowi Wydziału Prezydjalnego.

Tem samem ustaje nadzór Naczelnika Wydziału budżetowo-gospod. nad Kancelarją Główną.

Dotychczasowego p. o. Naczelnika Kancelarji Głównej Rudolfa Pieprzaka urz. kanc. IX. st. sł. przydzielam do Wydziału Prezydjalnego.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski.**

L. WB. 6947/pr. Tarnopol, dnia 15 lipca 1924.

Punkty kontrolne na granicy polsko-gdańskiej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 8 lipca 1924 Nr. BO. 13987/24 komunikuje, że przez punkty kontrolne na granicy polsko-gdańskiej przepuszczane będą do w. m. Gdańska tylko te osoby, które posiadać będą ważne dowody osobiste w myśl konwencji polsko-gdańskiej, zawierające rubrykę „przynależność państwowa".

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 1 sierpnia 1924 L. WB. 6686/pr. o wprowadzeniu w życie na terytorjum Województwa Tarnopolskiego Rozporz. Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w sprawie ochrony granic (Dz. Ustaw R. P. ex 1921 Nr. 77 poz. 529).

Rozporządzenie Rady Obrony Państwa

z 20 lipca 1920 r. w przedmiocie ochrony granic.

Art. 1. Osobom karanym na sasadzie prawomocnego wyroku sądowego lub administracyjnego zarówno za przemytnictwo i przewóz rzeczy, których na mocy ustaw i rozporządzeń przez granicę przewozić nie wolno, jak i za nielegalne przekraczanie granicy, może być wzbronione zamieszkiwanie lub pobyt w pasie biegnącym wzdłuż granicy szerokości 30 kilometrów od linji celnej — na czas od 1 roku do 3 lat.

Art. 2. Do wydawania orzeczeń na zasadzie art. 1 upoważniony jest: a) w b. zaborze rosyjskim właściwy wojewoda w porozumieniu z dyrektorem właściwej izby skarbowej, b) w b. dzielnicy pruskiej właściwy wojewoda w porozumieniu z PrezydentemDyrekcji Ceł w Poznaniu, c) w b. zaborze austrjackim Generalny Delegat Rządu w porozumieniu z Prezesem Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Art. 3. Przeciw orzeczeniu wydanemu w myśl art. 1 i 2 przysługuje wydalonemu zażalenie do Ministra Spraw Wewnętrznych, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej do Ministra b. Dzielnicy Pruskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych, względnie Minister b. Dzielnicy Pruskiej wydaje orzeczenie w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

Art. 4. Za niepodporządkowanie się orzeczeniu, wydanego w myśl art. 1 i 2 winni podlegają w b. zaborach austrjackim i rosyjskim w drodze administr. karze do 3 miesięcy aresztu, w b. zaborze pruskim w drodze sądowej karze do 3 miesięcy więzienia.

Art. 5. We wszystkich powiatach pogranicznych Rzeczypospolitej Polskiej ustala się pas graniczny szerokości do 4 kilometrów, dzielący się na 2 strefy: nadgraniczną i graniczną. Strefa nadgraniczna rozciąga się na terytorjum biegnące od linji granicznej w głąb kraju, szerokości nie więcej jak 2 kilometry. Strefa graniczna rozciąga się na terytorjum, biegnące od wewnętrznej linji strefy nadgranicznej w głąb kraju szerokości, licząc ogółem ze strefą nadgraniczną do 4 kilometrów. Szerokość tych stref w granicach podanych wyżej dla poszczególnych miejscowości określa zależnie od miejscowych warunków właściwy wojewoda w porozumieniu z odnośnemi dowództwami pułków strzelców granicznych i władzami skarbowemi, wymienionemi w art. 2 niniejszego rozporządzenia. Na terenie b. zaboru austrjackiego strefy te określa Generalny Delegat Rządu w porozumieniu z temi władzami. Wykreślenie szerokości stref winno być podane do powszechnej wiadomości przy ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia w mieście powiatowem. Jednocześnie granice stref oznaczone zostaną specjalnemi znakami.

Art. 6. Przebywanie w strefie nadgranicznej jest wzbronione.

Ograniczenie to nie stosuje się do osób, które ostatnio bez dłuższych przerw w ciągu 6 miesięcy zamieszkiwały w strefie nadgranicznej lub posiadają tam miejsce stałego zamieszkania. Osoby te w ciągu tygodnia od dnia podania niniejszego rozporządzenia do powszechnej wiadomości w mieście powiatowem winny uzyskać w miejscowem starostwie odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające miejsce ich zamieszkania w strefie nadgranicznej.

Pozatem przebywanie w strefie nadgranicznej dozwolone jest urzędnikom państwowym i osobom wojskowym zaopatrzonym we właściwe legitymacje służbowe lub wojskowe oraz — w drodze wyjątku — osobom zaopatrzonym w specjalne zezwolenia miejscowego starostwa, wydane w porozumieniu z miejscowem dowództwem strzelców granicznych.

Oprócz tego na wiodących bezpośrednio do granicznych punktów przejściowych drogach kołowych i linjach kolejowych (na tych ostatnich w pociągach), a znajdujących się w terenie strefy nadgranicznej oraz na granicznych punktach przejściowych dozwolone jest przebywanie osobom zaopatrzonym w odpowiednie ważne co do terminu dokumenty podróży (paszporty dyplomatyczne, karty podróży, paszporty wojskowe, paszporty zagraniczne, przepustki graniczne).

Jednakże przebywanie osób poszczególnych wyżej wymienionych kategorji w strefie nadgranicznej podlega następującym ograniczeniom:

a) przebywanie w strefie nadranicznej osób zaopatrzonych w specjalne zezwolenie starostwa

oraz w przepustki graniczne dozwolone jest tylko od wschodu do zachodu słońca.

b) osoby zamieszkałe w strefie nadgranicznej w porze nocnej w czasie od zachodu do wschodu słońca mają prawo przebywania poza miejscem swej siedziby jedynie na zasadzie specjalnych pozwoleń miejscowego starostwa, wydanych w porozumieniu z miejscowem dowództwem strzelców granicznych; za miejsce siedziby uważa się teren, znajdujący się w obrębie mniej więcej stu kroków od ich domostw z tem zastrzeżeniem, że miejsce przebywania nie może być bliższe od granicy, niż pięćdziesiąt metrów.

Art. 7. Wszyscy właściciele lub prawni posiadacze gruntów, leżących w strefie nadgranicznej winni w ciągu tygodnia od dnia podania niniejszego rozporządzenia do powszechnej wiadomości w mieście powiatowem zgłosić do rejestracji posiadane przez nich konie, bydło i nierogaciznę. O każdej nowej sztuce poza rejestrowanemi, które chcą wprowadzić na teren strefy nadgranicznej winni meldować w miejscowem starostwie przed jej wprowadzeniem i uzyskiwać na wprowadzenie odpowiednie zezwolenie. Pozatem winni meldować o wszystkich zmianach, w posiadaniu prawnem czy też faktycznem ich bydła zachodzących, czyto z powodu kupna lub sprzedaży, czy też z innych powodów.

Przepis niniejszego artykułu stosuje się do wszystkich posiadaczy koni, bydła i nierogacizny, którzy chcą wprowadzić czy też po uzyskaniu pozwolenia, wprowadzili je do strefy nadgranicznej.

Art. 8. Przebywanie w strefie granicznej w porze nocnej od. godz. 10 wieczorem do 4 rano w miastach poza obrębem mieszkań, we wsiach i innych miejscach poza obrębem siedzib jest zabronione. W drodze wyjątku przebywanie to może być dozwolone osobom zaopatrzonym w specjalne zezwolenia miejscowego starostwa lub upoważnionych przez nie organów.

Ograniczenie to nie stosuje się do urzędników państwowych i osób wojskowych, zaopatrzonych w odpowiednie legitymacje służbowe lub wojskowe oraz do osób, znajdujących się na liniach kolejowych (w pociągach) a zaopatrzonych w odpowiednie dokumenty podróży.

Art. 9. Winni przekroczenia rozporządzeń wymienionych w art. 6, 7 i 8 podlegają: w b. zaborze austrjackim i rosyjskim w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 50.000 marek. albo obu tym karom łącznie, a w b. zaborze pruskim w drodze sądowej karze więzienia do 3 miesięcy lub grzywny do 50.000 marek albo obu tym karom łącznie.

Prekroczenia art. 7 pociąga za sobą, prócz tego, konfiskatę zatrzymanych koni, bydła i nierogacizny.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych a w b. dzielnicy pruskiej Ministrowi tej Dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Naczelnik Państwa i Przew. Rady Obrony Państwa
J. PIŁSUDSKI.

Prezydent Ministrów
W. GRABSKI.

(Dz. Ustaw R. P. ex 1921 Nr. 64 poz. 426).

Ogłaszając o powyższem, podaję niżej do powszechnej wiadomości granice stref nadgranicznej i granicznej na terytorjum Województwa Tarnopolskiego.

GRANICA POLSKO-SOWIECKA.

I. Powiat Zbaraski. Strefa nadgraniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: od przysiółka Białozórka w kierunku południowym z wyłączeniem miejscowości: Palczyńce. Toki, Worobijówka i Prosowce.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej obejmuje miejscowości: Białozórka, Palczyńce, Toki, Worobijówka, Prosowce i Pieńkowce.

II. Powiat Skałacki. Strefa nadgraniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: od folwarku Pieńki wzdłuż Zbrucza w kierunku południowym, z wyłączeniem gminy Dorofijówka, obejmując przysiółek tej gminy Zagrobela, dalej wzdłuż wschodniego krańca gminy Staromiejszczyzna, Podwołoczyska, Zadnieszówka, Mysłowa, Orzechowiec aż do potoczka Snowida.

Następnie biegnie potokiem Snowida do drogi folwarcznej, prowadzącej z folwarku w Orzechowcu do Rożysk.

Od mostu leżącego pod wsią Rożyska ciągnie się wschodnim krańcem wsi Rożyska do miasteczka Tarnoruda, wsi Faszczówka i Łuka Mała obok figury, od tej figury zaś obok folwarku Jacówka do wsi Kokoszyńce, dalej obok wsi Kozina, przysiółka Bilka, wsi Kałaharówka, wzgórza (Kote) 377 zwanego Szotarnią, wzgórza (Kote) 386 zwanego Łysą, stąd grzbietem wzgórza w kierunku południowo wschodnim przez wzgórze (Kote) 382 zwane Preholec aż do osady Kręciłów. Z Kręciłowa wychodzi ścieżką idącą w kierunku południowo zachodnim na wzgórze (Kote) 395, a następnie na wzgórze (Kote) 386 zwane Puszczą

Wszystkie wymienione miejscowości, obok których przechodzi linja strefy nadgranicznej wyłączone są z tej strefy, prócz przysiółka Zagrobela.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej, obejmuje miejscowości: Dorofijówka, Podzamcze, Staromiejszczyzna, Podwołoczyska, Zadnieszówka, Mysłowa, Czerniszówka, Orzechowiec, młyn Stawki, Rożyska, Tarnoruda, młyn Turówka, Faszczówka, Łuka mała, folwark Jacówka, Kokoszyńce, Stawki Kraśniańskie, Kozina, folwark Biniedzki, przy-

siółek Biłka, Wolica, Kałaharówka, folwark Biletówka i Kręciłów.

III. Powiat Husiatyński. Strefa nadraniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: wzdłuż prawego brzegu rzeki Zbrucz od Kręciłowa, powiatu skałackiego aż do Zbrzyzia, powiatu borszczowskiego, z wyłączeniem miejscowości: Liczkowce, Trybuchowce, Olchowczyk, Husiatyn, Suchodół z przysiółkami Bednarówka i Trojanówka, Szydłowce, Zielona i Siekierzyńce.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej, obejmuje miejscowości: Samołuskowce, Liczkowce, Trybuchowce, Olchowczyk, Husiatyn, Suchodół z przysiółkami Bednarówka i Trojanówka, Sidorów, Szydłowce, Zielona, Kociubińczyki, Bosyry i Siekierzyńce.

IV. Powiat Borszczowski. Strefa nadgraniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: wzdłuż prawego brzegu rzeki Zbrucz od Zbrzyzia w kierunku południowym z wyłączeniem gminy Zbrzyż, folwarku Krągła, miasteczka Skała, wsi Bereżanka, Trójca, przysiółka Podhorodyszcze, Pukłaki, wsi Podfilipie, Wierzbówka, przysiółka Ługi, wsi Zalesie, Nowosiółka, przysiółka Zielona-Kudryniecka, wsi Kudryńce, Zawale, osady Pasieka, wsi Boryszkowce i Okopy-Kozaczówka.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej, obejmuje miejscowości: Zbrzyż, Krągła, Burdiakowce, Kogutówka, Skała, Iwanków, Gusztynek, Trójca, Bereżanka, Podhorodyszcze, Puklaki, Turylcze, Wierzbówka, Załucze, Germakówka, Niwra, Ługi, Zalesie, Nowosiółka, Młynówka, Zielona-Kudryniecka, Kudryńce, Zawale Paniowce, Zielona-Paniowiecka, Pasieka, Wygoda Boryszkowiecka, Boryszkowce i Okopy-Kozaczówka.

GRANICA POLSKO-RUMUŃSKA.

I. Powiat Borszczowski. Strefa nadgraniczna stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: od mostu na rzece Zbrucz, przy ujściu tegoż do Dniestru, górnym brzegiem jaru dniestrowego do folwarku Pożarnica z wyłączeniem wsi położonych nad Dniestrem a to miejscowości: Okopy, Bielowce, Trubczyn, Łatkowce, Dźwinogród, Wołkowce ad Dźwinogród, Olchowiec, Mielnica, Chudykowce, Uście biskupie i Horoszowa, w którychto miejscowościach granica strefy schodzi do jaru dniestrowego i biegnie w odległości 5 metrów od brzegu wody, pozostawiając wszelkie osiedla poza granicami strefy nadgranicznej.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej, obejmuje miejscowości: Okopy, Wygoda boryszkowiecka, Bielowce, Trubczyn, Dźwinogród, Łatkowce, Babińce ad Dźwinogród, Wołkowce ad Dźwinogród, Olchowiec, Mielnica, Borusówka, Chudykowce, kolonja chudykowiecka, Wygnanka, Uście biskupie, Horoszowa, Michałków, Filipkowce, Babińce ad Krzywcze i Pożarnica.

II. Powiat Zaleszczycki. Strefa nadgraniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do granicy państwowej, ciągnie się: od folwarku Pożarnica, powiatu borszczowskiego, wzdłuż Dniestru do gminy Żeżawa, z wyłączeniem miejscowości położonych nad Dniestrem a to: Kołobródka, Sinków, Zazulińce, Kościelniki, Gródek, Kułakowce, Kasperowce, Berdykowce, Dobrowlany, Zaleszczyki stare, Zaleszczyki, Pieczarna i Żeżawa.

Strefa graniczna, stanowiąca pas dwukilometrowej szerokości, bezpośrednio przylegający do strefy nadgranicznej, obejmuje miejscowości: Kołodróbka, Sinków, Zazulińce, Kościelniki, Kułakowce, Duninów, Gródek, Szczytowce, Kasperowce, Berdykowce, folwark Muninów, Żyrawka, folwark Leonówka, Dobrowlany, Zaleszczyki stare, Zaleszczyki, Pieczarna i Żeżawa.

W myśl artykułów 6 i 7 podanego wyżej Rozporządzenia wzywam mieszkańców miejscowości, położonych w strefie nadgranicznej, by w ciągu dni 14 od daty niniejszego obwieszczenia t. j. do dnia 15 sierpnia 1924:

1) zaopatrzyli się w Starostwie w odpowiednie zaświadczenia (koloru żółtego) z fotografją, stwierdzające miejce ich zamieszkania w strefie nadgranicznej:

2) zgłosili w Starostwie do rejestracji posiadane przez nich konie, bydło i nierogaciznę, **pod rygorem odpowiedzialności administracyjnej z art. 9 powyższego Rozporządzenia (areszt do 3 miesięcy, lub grzywna do 500 zł.).**

Niezastosowanie się mieszkańców stref zarówno nadgranicznej jak i granicznej do przepisów powyższego Rozporządzenia będzie karane z całą surowością.

Zarządzenie niniejsze nabiera mocy z dniem ogłoszenia.

Dnia 1 sierpnia 1924 r. Tarnopol.

Wojewoda Tarnopolski: w z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 22642/I/3 / 3309 — Tarnopol, dnia 16 lipca 1924.

Opłaty stemplowe w postępowaniu w sprawach wodnych i eksproprjacyjnych.

Okólnik

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Izba Skarbowa we Lwowie pismem z dnia 12 czerwca 1924 r. $\frac{\text{L. 36710}}{\text{W. V/1}}$ ex 24 nadesłała tu wyjaśnienia i wskazówki tyczące się opłat stemplowych w postępowaniu w sprawach wodnych i eksproprjacyjnych,

które podaje się Panom Starostom do wiadomości zastosowania się i pouczenia stron interesowanych.

Pozwolenie władzy wodnej na używanie wody, wydawane po myśli art. 45 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr. 102 poz. 936 osobom prywatnym (n. p. konsensy wodno-prawne na prowadzenie młynów i innych zakładów wodnych), podlegają począwszy od dnia 1 maja 1924 r. opłacie stemplowej w kwocie 2 zł. od pierwszego, a po 40 groszy od każdego następnego arkusza (pozycja 20 taryfy opłat stemplowych, dołączonej do rozporządzenia min. z dnia 28 kwietnia 1924 r. Dz. U. Nr. 36 poz. 392).

Tej opłacie podlegają również pozwolenia (konsensy wodno-prawne) na wykonywanie przewozu przez rzeki w szczególności także w wypadku, gdy przewóz wykonywany być ma prymitywnie zwyczajną łódką.

Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji wodnej, potrzebnej do wykonywania pewnego przędsiębiorstwa zarobkowego, o ile załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu, podlegają od pierwszego arkusza opłacie w kwocie 35 zł. lub 7 zł., w miarę tego, czy chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II i III· kategorji podatku przemysłowego, czy też o przedsiębiorstwa niższych kategorji. Każdy dalszy arkusz tego rodzaju podania podlega opłacie w kwocie 40 groszy (pozycja 4 i uwaga 1 do poz. 1 do 9 wspomnianej taryfy opłat).

Natomiast podania powyższego rodzaju, o ile załatwienie ich nie wymaga oględzin na miejscu, podlegają opłacie stemplowej w kwocie 2 zł. od pierwszego arkusza, a po 40 groszy od każdego dalszego arkusza (poz. 9 i uwaga 1 do poz. 1 do 9 cyt. taryfy). Tej ostatniej opłacie podlegają również podania o konsensy wodno-prawne na wykonywanie przewozu przez rzeki, o ile przewóz dokonywany być ma bez urządzania specjalnych instalacji.

Odpisy konsensu wodno-prawnego, doręczane stronom, podlegają opłacie w kwocie 1 zł. od każdej, choćby tylko zaczętej stronicy odpisu (poz. 18 cyt. taryfy), zaś odpisy konsensów, przeznaczone wyłącznie dla zachowania w księdze dokumentów, prowadzonej przez Starostwo po myśli rozporządzenia min. z dnia 9 lipca 1875 Dz. U. kraj. Nr. 70 nie podlegają opłacie stemplowej.

Dołączone do konsensu wodno-prawnego plany projektu wodnego, które przedtem stanowiły załączniki podania o konsens i jako takie zostały prawidłowo ostemplowane (na 40 groszy), podlegają ponownej opłacie jedynie w tym wypadku, gdy zaopatrzone są odrębnem zatwierdzeniem urzędowem, w tym razie przypada od każdego zatwierdzonego planu projektu wodnego opłata stemplowa w kwocie 2 zł. (poz. 20 cyt. taryfy).

Podania w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny, wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu, są wolne od opłaty stemplowej w myśl § 6 L. 18 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych, ogłoszonych rozporządzeniem min. z dnia 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. Nr. 44 poz. 298, a orzeczenia ekspropriacyjne, w szczególności także w sprawach kolejowych na rzecz przedsiębiorstwa prywatnego, również nie podlegają opłacie stemplowej w myśl § 23 L. 1 powołanych przepisów.

Za Wojewodę: w. z. **Wierzchowski** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.

L. 22995/I/3/3368. Tarnopol, dnia 22 lipca 1924,

Wojewódzka Rada Wodna.

Ogłoszenie.

Na zasadzie postanowień §§. 5, 6 i 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 marca 1924 D. U. R. P. Nr. 30 poz. 299 zarządzam wskutek reskryptu Min. Robót Publ. z dnia 19 IV. 1924 r. L. dz. VII—399/924 Zgromadzenie wyborcze, które odbędzie się w Tarnopolu w dniu 15 października 1924 r. (piętnastego października) o godzinie 11 przed południem w sali sesyjnej głównego gmachu Urzędu Wojewódzkiego (przy ul. 29 listopada w parterze), celem dokonania wyborów na najbliższy okres pięcioletni 2 (dwóch) przedstawicieli oraz ich zastępców Korporacji rolniczych oraz 2 (dwóch) przedstawicieli tudzież ich zastępców Korporacji przemysłowych i rękodzielniczych istniejących prawnie na obszarze tutejszego Województwa do Wojewódzkiej Rady Wodnej Województwa Tarnopolskiego.

Wyboru dokonują delegaci tych Korporacji przez tajne głosowanie kartkami absolutną większością głosów obecnych, przyczem wybór przedstawicieli Korporacji rolniczych będzie przeprowadzony oddzielnie od wyboru przedstawicieli Korporacji przemysłowych i rękodzielniczych, który to ostatni wybór przeprowadza się łącznie.

Delegaci winni posiadać upoważnienie zastępowanej przez nich Korporacji wydane zgodnie z postanowieniami ich statutu.

Podając to do powszechnej wiadomości, zaznaczam, że równocześnie zawiadamiam o rozpisaniu wyborów osobne imiennie istniejące prawnie na obszarze tutejszego Województwa Korporacje rolnicze. oraz przemysłowe i rękodzielnicze i wzywam je do wyznaczenia nowych delegatów po jednym z każdej Korporacji dla dokonania wyborów.

Korporacjom, które nie otrzymały wezwania do wyboru przysługuje w myśl § 6 cytow. rozporządzenia Prezydenta R. P. prawo wniesienia reklamacji do tutejszego Województwa w ciągu dni 8 od daty ogłoszenia w tutejszym Wojewódzkim dzienniku urzędowym niniejszego ogłoszenia.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 maja 1924 r. o wymianie marek polskich.

Na podstawie § 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie

ustroju pieniężnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 34 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 czerwca 1924 roku Skarb Państwa przystępuje do wymiany marek polskich na bilety Banku Polskiego oraz monety, względnie bilety zdawkowe. Wymiana ta w terminie do 30 listopada 1924 r. dokonywana będzie przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe, Oddziały Banku Polskiego oraz Kasę Rządową w Gdańsku, poczynając zaś od dnia 1 grudnia 1924 r. do 31 maja 1925 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową oraz Oddziały Banku Polskiego.

§ 2. W terminie do 30 listopada 1924 r. marki polski będą przyjmowane przez Kasy Skarbowe przy uiszczeniu wszelkich należności.

§ 3. Banknoty, wpłacane zgodnie z § 1. i 2. niniejszego Rozporządenia winny być posortowane i ułożone w wiązki jednej wartości.

§ 4. Rozgorządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1924 roku.

Minister Skarbu: **(—) W. Grabski.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 21856/2215/III/1. Tarnopol, dnia 18 czerwca 1924.

Wymiana marek polskich
na złote.

Panom Starostom (wszystkim)

udzielam do wiadomości z poleceniem wydania zarządzeń, aby wpływające do Starostwa z jakiegokolwiek bądź tytułu marki polskie nie były w dalszym ciągu dopuszczane do obiegu, lecz wymieniane na złote w instytucjach do tego powołanych.

Za Wojewodę: **Gawroński**
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. AB. 4009. Warszawa, dnia 26 czerwca 1924.

Przedmiot:
Akcje Banku Polskiego
jako wadja.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Okólnikiem z dn. 17/VI. b. r. L. DOP. 2443/1. Ministerstwo Skarbu oznajmiło, że akcje Banku Polskiego mogą być przyjmowane jako wadja, kaucje akcyzowe i celne, kaucje przy zawieraniu kontraktów ze Skarbem Państwa oraz kaucje składane do depozytów wszelkich instytucji rządowych w wysokości 75% wartości nominalnej.

Nadmienia się, że zarządzenie to wydane na czas do 31 grudnia 1924.

Sprawa ewentualnego przedłużenia mocy tego zarządzenia będzie w swoim czasie podana do wiadomości.

Powyższe udzielam do wiadomości i użytku urzędowego.

Za Ministra **Olpiński** Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolski.

L. 24324/2581/III/1. Tarnopol, dnia 9 lipca 1924 r.

Akcje Banku Polskiego
jako wadja.

Panom Naczelnikom Wydziałów (wszystkim) Starostom (wszystkim) do wiadomości.

Za Wojewodę: **Gawroński** Naczelnik Wydziału.

WYKAZ

panujących chorób zwierzęcych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 30 czerwca 1924 r.

1. Nosacizna:

Pow. Borszczów: Szuparka, Wysuczka, Zielona olch. Łanowce.
„ Brody: Folwarki małe, Korczunek ad Smolnc.
„ Buczacz: Słobódka górna, Snowidów.
„ Podhajce: Chatki, Mądzelówka.
„ Przemyślany: Alfredówka, Wiktorów ad Łahodów.
„ Tarnopol: Konstantynówka.
„ Zaleszczyki: Uhryńkowce, Sinków, Błyszczanka, Capowce, Anielówka, Różanówka, Hołowczyńce.
„ Zbaraż: Berezowica mała, Kobyla, Załuże, Zbaraż, Hnilice w., Lublanki niższe.
„ Zborów: Harbuzów.
„ Złoczów: Żuków.

2. Świerzb u koni:

Pow. Przemyślany: Słowita, Dusanów, Korzelice.
„ Radziechów: Suszno, Chołojów.
„ Zborów: Podhajczyki.
„ Złoczów: Skwarzawa.

3. Zaraza stadnicza:

Pow. Skałat: Kamionki, Okno, Mysłowa, Touste, Biletówka, Pajówka, Ścianka.
„ Tarnopol: Tarnopol, Łozowa.
„ Zbaraż: Hołotki, Klebanówka, Medyn, Czahary zbar. Łozówka, Lisiczyńce, Pieńkowce, Toki, Załuże.

4. Różyca świń:

Pow. Trembowla: Dereniówka, Trembowla.

5. Wąglik:

Pow. Tarnopol: Czernielów maz., Zagrobela.
„ Złoczów: Bortków.

6. Wścieklizna:

Pow. Przemyślany: Lipowce.
„ Złoczów: Biały Kamień.

Ruch służbowy.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował podkomisarza ochrony lasów w VIII. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu inż. Mieczysława Gałeckiego komisarzem ochrony lasów w VII. st. sł., pozostawiając go na dotychczasowem stanowisku.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych anulował przeniesienie urzędnika kancelaryjnego IX. st. sł. Michała Witeka ze Starostwa w Przemyślanach do Starostwa w Kowlu i pozostawił go nadal na dotychczasowem miejscu służbowem.

Unieważnienie dokumentów osobistych.

Unieważnia się zgubioną kartę zwolnienia wystawioną na nazwisko Chaima Leibę Imbera f. Bertmana urodzonego w roku 1895 w Złoczowie.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Ser. A. Nr. 352.313—1986 wystawiony 26 czerwca 1923 przez Starostwo w Brodach na nazwisko Nachmana Kraina z zawodu malarza, urodzonego w roku 1868 w Brodach syna Mosesa i Szeindli.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową Nr. 145 Jerzego Nowakowskiego urzędnika ref. VIII. st. sł. Starostwa w Złoczowie.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową Nr. 2506 i dekret stabilizacyjny posterunkowego Jana Białasa z granicznego posterunku Policji Państwowej Postołówka powiat Husiatyn.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową Nr. 17365 szeregowca Grzegorza Sydija, syna Teodora i Anny Romanów, urodzonego 6 grudnia 1895 w Trawotłokach, powiat Zborów.

Unieważnia się zgubioną dnia 26-go maja b. r. w Olesku pow. Złoczów legitymację urzędową Nr. 1143 wystawioną przez Komendę P. P. IX. Okręgu w Tarnopolu na imię Stanisława Marszała, przodownika PP. powiatu złoczowskiego.

Unieważnia się książeczkę wojskową Nr. 668 wystawioną przez P. K. U. Złoczów na nazwisko Jana Chila syna Jana i Parańki, rok ur. 1896 z Rykowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 64 wystawioną na nazwisko posterunkowego Stanisława Skocznia z Posterunku Policji Państw. w Załoźcach.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową Nr. 1147 Bernarda Engla starszego państwowego lekarza weterynaryjnego w Zborowie.

Województwo Lwowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 8461/24
I/1

Lwów, dnia 30 czerwca 1924.

Obsadzenie urzędu Inspektora ochrony lasów.

Konkurs.

Urząd Wojewódzki we Lwowie rozpisuje konkurs na posadę komisarza ochrony lasów obwodu lwowskiego w VIII. st. sł. względnie na posadę referenta ochrony lasów w Urzędzie Wojewódzkim w tym samym stopniu służbowym.

Podania o powyższą posadę wnosić należy do dnia 31 sierpnia 1924 do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie, dołączając następujące dokumenty: 1) metrykę urodzenia, 2) poświadczenie obywatelstwa polskiego, 3) dowody ukończenia akademickich studjów lasowych, 4) dokumenta stwierdzające stosunek do służby wojskowej, 5) świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza urzędowego, 6) curriculum vitae i ewentualnie zaświadczenie odbytej praktyki lub służby zawodowej.

Pozostający w służbie państwowej powinni wnosić podania w przepisanej drodze służbowej.

Za Wojewodę: **Wodzicki.**

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu
(Pasaż Adlera 6).